

A könyvek egy átlagtermetű ember karjának hossza a könyöktől a középső ujj hegyéig. Ez durván fél méter. (Jelenet a [The World that Perished](#) című filmből.)

A legtöbb Héber tudós szerint a könyvek körülbelül fél méternek, pontosabban 44,4 cm-nek felelt meg. Ez azt jelenti, hogy a bárka 135 m hosszú, 22 m széles és 13 m magas volt. Eszerint Nőé bárkája a XIX. század végéig, az első vasból készült hajóóriások megépítéséig, a legnagyobb tengerjáró hajónak számított. Mivel a hossz-szélesség aránya hat volt az egyhez, ezért nagyon jó volt a stabilitása a nyílt tengeren. A mai hajóépítők szerint szinte lehetetlen volt, hogy felboruljon. Mindent összevetve kiválóan alkalmas volt arra, hogy kibírja az özönvíz évében dúló óriási viharokat.

Nagyon érdekes összehasonlítani ezeket a méreteket a bárkáról szóló babiloni mondákban található méretekkel. Ott a bárkát négyzet alakúnak írják, melynek minden oldala 120 könyök hosszú és kilenc fedélzete van. Egy ilyen jármű csak körbe-körbe pörgött volna a vízben, a stabilitása pedig borzalmas lett volna.

Elég nagy volt a bárka ahhoz, hogy befogadja a szükséges mennyiségű állatot?

A bárkán több, mint 9000 négyzetméternyi hely állt rendelkezésre, ami 20 kosárlabdapálya méretét is meghaladja.

A teljes térfogat 39000 köbméter volt, ami megfelel 569 mai élőállat-szállító vagon térfogatának.

Felvetődik a kérdés, hogy hány földön élő, nem kopoltyús állatot kellett a bárkára vinni, hogy túlélje az özönvizet?

Ernest Mayr, az egyik legjobb amerikai rendszertani szakértő szerint több, mint 1 millió faj él a földön.

Ezeknek többsége azonban vízben is tud élni, ezért nem kellett a bárka fedélzetére hozni őket.

Nőének, tehát nem kellett gondoskodnia a 21000 halfajrról, az 1700 vízi zsákállatról (a vízi gerinchúrosokról, mint például a tengeri zsákállat), ami szerte a

világ tengereiben megtalálható, a 600 tuskésbőrűről, beleértve a tengeri csillagot és a tengeri sünt, a 107000 puhatestűről, mint például az éti kagylóról vagy az osztrigáról, a 10,000 tömlőbelűről, amilyenek a korallok, a tengeri rózsák, a medúzák és a polipok, az 5000 féle szivacsról vagy a 30000 véglényről, a mikroszkópikus egysejtűkről.

Ezen felül az emlősök egy része is vízi állat, például a bálnák, a fókák és a delfinek. A kételtűeket sem kellett mind a bárkára vinni, sem az összes hüllőt, mint például a teknősöket és az alligátorokat. Ezen túl az ízeltlábúak nagy része, 838000 faj, is vízben él, mint például a homárok, garnélarákok, tengeri rákok, vízi bolhák és a kacsakagyló. Az is lényeges, hogy az ízeltlábú rovarok nagyon kicsik. Továbbá a 35000 gilisztafaj és a rovarok nagy része is átvészelhette az özönvizet a bárkán kívül.

Hány állatot kellett a fedélzetre vinni?

Dr. Morris és Whitcomb klasszikusnak számító könyvükben a "The Genesis Flood"-ban azt állítják, hogy 35000-nél kevesebb állatnak kellett a bárkára mennie. (John Woodmorappe *Noah's Ark: A*

Isten csak az emberek és a földi állatok megmentésére szánta a bárkát. Rengeteg állatot nem kellett a bárkára vinni, mert azok a vízben éltek. Remélhető volt, hogy mindegyikükből legalább egy pár túléli a katasztrófát. Isten kihalás elleni védelmével az özönvíz alatti túlélésük biztosítva volt. (Jelenet a [The World that Perished](#), című filmből, mely egy keresztény film az özönvízről)

44 cm hosszú könyökök feltételezve Nőé bárkájának térfogata 569 mai élőállat-szállító vagon térfogatának felelt meg.

Feasibility Study című jól dokumentált könyvében arra mutat rá, hogy ennél sokkal kevesebb állatot kellett a bárkára vinni. Abból kiindulva, hogy a "faj" szó nem azonos a Mózes első könyvében található "különféle fajta" kifejezéssel, Woodmorappe megfelelően bizonyította, hogy elég volt csak 2000 állatot vinni a bárkára. A dolog megvalósíthatóságát bizonyítandó, megpróbálja alátámasztani, hogy a bárka könnyedén helyt adhatott 16000 állatnak.)

De legyenek bőkezűek és adjuk hozzá ehhez az azóta kihalt fajok számát. Aztán adjunk hozzá még egy kicsit a hitetlenkedők kedvéért. Tegyük fel, hogy 50000 állat volt a bárkán, ami sokkal több a szükségesnél, ráadásul ezeknek nem kellett a legnagyobb vagy akár felnőtt példányoknak lenniük.

Na most vegyük figyelembe azt, hogy csak néhány nagyméretű állat létezett, mint például a dinoszaurusz vagy az elefánt, ezekből pedig vihettek fiatal példányokat. Ha feltételezzük, hogy a bárkán lévő állatok átlagos mérete egy birkáénak felelt meg, és

összehasonlításképpen egy kétszintes élőállat-szállító vagon veszünk alapul, ami 240 birkát tud befogadni, akkor 3, egyenként 69 vagonból álló szerelvény bőségesen el tudta volna szállítani az 55000 db állatot. Ez pedig még mindig csak a bárka térfogatának 37%-át töltötte volna ki. Tehát fennmaradt volna még 361 vagonnyi hely, ami 5, egyenként 72 vagonból álló szerelvénynek felel meg. Ezekbe belefért volna az összes táp és enivaló, valamint Nőé nyolc tagú családja az összes holmijával. A bárkában tehát rengeteg hely volt.

Ennél nagyobb probléma volt a bárka megépítése. A Biblia szerint azonban Nőé Isten vezetése szerint dolgozott és az sem lehetetlen, hogy munkásokat fogadott fel, akik a segítségére voltak.

Hogyan gyűjtötték össze azt a sok állatot?

Sokan rámutattak arra is, hogy óriási problémát jelenthetett összegyűjteni minden nem vízi állatból egy-egy példányt. Mózes első könyve szerint azonban ez nem Nőé dolga volt, hanem Isten gyűjtötte össze az állatokat és Ő hozta azokat oda Nőéhez kettesével. Némelyek szerint ez az állatok vándorlási ösztönének, vagy legalábbis ezen ösztön felerősödésének segítségével történt. Azt is tudjuk, hogy a legtöbb állat ösztönösen megéri a veszélyt és biztonságos helyre igyekszik.

Hogy tudta Nőé családja ellátni azt a rengeteg állatot?

Nőé az állatokkal. Jelenet a, [The World that Perished](#). című filmből.

Azt gondolhatjuk, hogy az igazi nehézség csak a beszállás után jelentkezett, hiszen Nőének és 8 útítársával együtt 371 napon át kellett etetnie és itatnia a rengeteg állatot, miközben tisztán is kellett tartania őket. Számos tudós azonban elképzelhetőnek tartja, hogy az állatok téli álom szerű állapotba kerültek. Ismert tény, hogy kezdetleges formában minden állatban megvan a hibernálódás képessége. Talán ez a képességet természetfeletti erők felerősítették bennük, így az életfunkcióik minimálisra csökkentek. Ezzel a gondozásuk terhe jelentősen csökkent volna.

Összefoglalás

Ha figyelembe vesszük az összes tényt, nyilvánvaló, hogy nincs tudományos bizonyíték arra, hogy Nőé bárkájának története csupán egy monda vagy népmese lenne. A tények megerősítik, hogy Nőé bárkája elég nagy volt ahhoz, hogy elegendő állatot fogadjon be a föld újranépesítéséhez az özönvíz után.

Továbbá Nőé és családja képes volt ellátni az állatokat, amíg a bárkán tartózkodtak.

Az özönvíz egy mindent elsöprő ítélet volt a bűn felett. Isten azért semmisítette meg az akkori világot, mert a lakói gonoszak voltak. Az özönvíz bizonyítékai a természetben arra kell, hogy emlékeztessenek bennünket, hogy Isten igenis elítéli a bűnt. Arra is emlékeztet, hogy Isten megmenti azokat az ítélettől, akik hisznek benne. Isten megígérte, hogy soha nem pusztítja el a Földet özönvízzel, de egy másfajta ítéletre kell számítanunk. Jézus Krisztus azért jött erre a világra, hogy meghaljon a bűneinkért és helyreállítsa az ember kapcsolatát Istennel. Így már nem kell félnünk az ítélettől.

Nőé sürgette az akkor élő embereket, hogy higgyenek Istenben. Ők viszont nem hallgattak rá, a bárka ajtaja pedig bezáródott. Krisztus azért jött, hogy még egy utolsó hívást intézzen a világhoz, hogy higgyünk Istenben. Mit felelsz neki? Vajon megmenekülsz majd az ítélettől?